

Szálinger Balázs: *Audiencia Benedeknél*

Atyám, te ősz vagy és tiszteletreméltó,
És a csodákhoz Rómában közel állsz,
Ha szólsz, ólomsúly gurul szét a világban,
Nemes szívedben nem tör utat a láz,
Jól tartanak, s itt orvoshadak vigyáznak,
A szolgaságod mégis a legnagyobb,
Bölcs vagy, türelmes, te mindenek tudója,
Hát mit lépsz arra, hogy szerelmes vagyok?

Hogyha fölállunk, igen, atyám, segítek,
Aztán kinézünk együtt az ablakon,
Látunk egy régvolt, rettegett birodalmat,
Amit átvenni megvolt az alkalom,
Isten nevével ajkukon építették,
Örökké tették annyi- meg annyian,
Igen, de hol van ez attól a csóktól,
Amit én kaptam tegnap egy taxiban?

Atyám, ha meghalsz, én is sírok talán,
És templomokban akasztják ki a képed,
Míg engem aznap kétszázan, vesztesek,
Hozzám hasonló szarháziak idéznek,
Én csak matattam az örök könyv felett,
De már tudom, hogy elmúlok majd a nyelvvel,
Míg te dönthetél: a könyvben benne vagy,
S ahol eldőlsz, az örök időkre szent hely.

Ahol én éltem: cserélődött a nép,

Mikor szavam volt: sosem volt benne ólom,

Mégis hiszem, hogy a közös ismerős

Jézusnak tetsző az a tegnapi csókom.

S atyám, megkérdem még tiszteletlenül:

S vigyázz, a válasz mindent más fénybe vonhat:

Nem az az áldott, ki jelentéktelen,

S Urát keresve embertársába olvad?